

WYDZIAŁ IV

Krajowi

Stanisław Nawrocki **20 XII 1927–30 XI 2021**

Stanisław Nawrocki urodził się w 1927 r. w Starej Wsi koło Bychawy w woj. lubelskim. W 1951 r. ukończył studia na Wydziale Rolniczym UMCS w Lublinie. W latach 1952–1956 odbył studia aspiranckie na Wydziale Agronomicznym Moskiewskiej Akademii Rolniczej im. K. D. Timiriazewa. Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 1964 r. na Wydziale Rolniczym WSR w Lublinie (późniejsza nazwa Akademia Rolnicza, a obecnie Uniwersytet Przyrodniczy) na podstawie dorobku naukowego i rozprawy *Badania nad technologią głębokiej melioracji gleb piaskowych przy użyciu specjalnego pługa*. Tytuł naukowy i stanowisko profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1971 r., a profesora zwyczajnego w 1979 r.

Działalność naukową rozpoczął na IV roku studiów jako zastępca asystenta, a po ukończeniu studiów został asystentem w Katedrze Gleboznawstwa, pracując pod kierunkiem prof. Bohdana Dobrzańskiego. Jego główne zainteresowania naukowe koncentrowały się na trzech zagadnieniach: metodach użyźniania gleb lekkich w Polsce, gospodarce płodozmianowej – systemach zmianowań roślin i waloryzacji, a także opracowaniu podstaw rolnictwa ekologicznego na obszarze tzw. Zielonych Płuc Polski.

W Wyższej Szkole Rolniczej w Lublinie kierował Katedrą Ogólnej Uprawy Roli i Roślin, a także prowadził wykłady z tego przedmiotu. W latach 1966–1970 był też wykładowcą na Wydziale Ekonomicznym na kierunku ekonomiki rolnictwa UMCS w Lublinie, prowadząc zajęcia z zasad uprawy roli i roślin. W latach 1967–1968 pełnił także funkcję prorektora WSR w Lublinie. W latach 1968–1991 był dyrektorem Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa (IUNG) w Puławach. W latach 1975–1985 kierował badaniami w programach związanych z efektywnością nawożenia i produkcją

pasz w gospodarstwach rolnych. Badania prowadził we współpracy z innymi instytucjami i wyższymi uczelniami.

Prof. Nawrocki opublikował ponad 130 prac własnych i zespołowych, zamieszczonych w czasopiśmie krajowych i zagranicznych. Jego dorobek naukowy jest ściśle powiązany z praktyką. Jest współautorem i redaktorem czterech wydań w formie książkowej *Zaleceń agrotechnicznych*, opracowanych w IUNG. Opracował też we współautorstwie cztery wydania skryptu akademickiego *Ogólna uprawa roli i roślin. Materiały pomocnicze do ćwiczeń*.

W latach 1968–1999, w czasie pracy w Wyższej Szkole Rolniczej w Lublinie i Instytucie Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach na stanowisku dyrektora, angażował się w działalność licznych rad i gremiów naukowych. W okresie od 1973 do 1999 r. w Centralnej Komisji ds. Kadr Naukowych, później noszącej nazwę CK ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych; w Komitecie Nagród Państwowych w latach 1971–1991; jako przewodniczący Sekcji Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej tego Komitetu w okresie od 1976 do 1988; w Komitecie Organizacyjnym i z funkcją referenta Sekcji Nauk Rolniczych i Leśnych II Kongresu Nauki Polskiej.

W latach 1968–1999 prof. Nawrocki był członkiem Rady Naukowej IUNG, a od 1995 do 1999 r. pełnił funkcję przewodniczącego tego gremium. Wybór prof. Nawrockiego, długoletniego dyrektora Instytutu, na przewodniczącego Rady Naukowej IUNG w kadencji 1995–1999 był dowodem uznania i sympatii środowiska dla jego dokonań i postawy w okresie przemian ustrojowych w Polsce, a także życzliwości i pomocy, jaką wielokrotnie okazywał pracownikom. Wspierał rozwój młodej kadry naukowej, mobilizując ją do zdobywania stopni naukowych.

W uznaniu dorobku naukowego i zaangażowania w działalność na rzecz nauki został wybrany na członka Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności. Był także członkiem zagranicznym Rolniczej Akademii Nauk w Moskwie. Akademia Rolniczo-Techniczna w Olsztynie w 1990 r. i Akademia Rolnicza w Lublinie w 1995 r. nadały prof. Nawrockiemu tytuł doktora *honoris causa*.

Za działalność naukową i organizacyjną otrzymał wiele wyróżnień i odznaczeń państwowych i resortowych. W roku 2007 Senat Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie uhonorował go medalem Instytutu Agronomicznego w Marymoncie, co podkreśla wspólne tradycje wieloletniej współpracy SGGW i IUNG. Za osobiste zaangażowanie we współpracę na rzecz regionów otrzymał także liczne odznaczenia i medale przyznawane przez władze województw.

Działalność naukowa i organizacyjna prof. Nawrockiego służyła rozwojowi badań na rzecz rolnictwa w Polsce. Jednocześnie w sposób znaczący

uksztaltował on pozycję IUNG w Puławach, rozszerzył i utrwalił współpracę placówki z wieloma uczelniami i instytutami badawczymi.

W działalności Profesora odgrywała ważną rolę ścisła współpraca z praktykami rolnictwa i zajmowanie się tematyką, jakiej oczekiwali. Znaczącym przykładem są badania nad konsekwencjami zwiększonego udziału zbóż w strukturze zasiewów i możliwościami ograniczenia niekorzystnych skutków zjawiska.

Umiejętność szerokiego, wielostronnego spojrzenia na problemy rolnictwa, a zarazem docenianie roli badań i współpracy naukowej sprawiły, że prof. Nawrocki ma opinię wybitnego autorytetu w dziedzinie rolnictwa.

Stefan Skiba